

udsætning for sammenkaldelsen af en verdensnedrustningskonference, at Sovjetunionen og USA først udsendte erklæringer, hvori de påtog sig ikke på noget tidspunkt eller under nogen omstændigheder at være de første til at anvende atomvåben, og at udvikle deres kernevåbenbaser på fremmed jord og at trække alle kernevåbenudrustede tropper, kernevåben og fremføringsmidler tilbage.

Med denne forudsætning in mente ville Kina stemme for resolutionsforslaget.

Resolutionsforslaget vedtoges derefter med akklamation. (Res. 2833 (XXVI)).

Afholdelse af sikkerhedsrådsmøder i en afrikansk hovedstad.

(Dagsordenens punkt 100).

Med et brev dateret den 15. november 1971 anmodede 35 afrikanske lande om, at der på dagsordenen for 26. samling som et vigtigt og hastende spørgsmål blev optaget et dagsordenspunkt vedrørende indkaldelse af sikkerhedsrådet til møder i en afrikansk hovedstad i et samarbejde mellem FN og OAU.

De afrikanske lande henviste bl. a. til den af OAU's møde for stats- og regeringschefer i Addis Abeba i juni 1971 vedtagne resolution, der opfordrede til indkaldelse af sikkerhedsrådet til en særlig mødesamling i Afrika om afkoloniseringsproblemer. Det var fra afrikansk side tanken at få vedtaget en resolution, der anbefalede til sikkerhedsrådet at afholde en sådan møderække om afkolonisering, apartheid og racediskrimination i Afrika.

Før dagsordenspunktet kom til behandling i plenarforsamlingen, besluttede de afrikanske lande at ændre det oprindeligt udarbejdede resolutionsforslag således at dette alene opfordrede sikkerhedsrådet til at overveje OAU's opfordring om afholdelse af en møderække i en afrikansk hovedstad.

Det således ændrede resolutionsforslag, der blev fremlagt af ialt 41 afrikanske lande, blev den 20. december 1971 vedtaget med 113 stemmer for, 2 imod (Portugal og Sydafrika), medens ingen lande afstod. (Res. 2863 (XXVI)).

Den indisk-pakistanske konflikt.

(Dagsordenens punkt 102).

I. Indledning — sikkerhedsrådets drøftelser.

Efter intensive konsultationer mellem rådets medlemmer på baggrund af den hastigt eskalerende krise mellem Indien og Pakistan besluttede Argentina, Belgien, Burundi, Italien, Japan, Nicaragua, Somalia, Storbritannien og USA den 4. december 1971 at anmode om øjeblikkelig indkaldelse af sikkerhedsrådet til et hastemøde for at behandle den „nyligt forværrede situation, som havde ført til væbnede sammenstød mellem Indien og Pakistan.“

Sikkerhedsrådet trådte sammen samme dag og behandlede herefter situationen på subkontinentet i tre daglange møder den 4., 5. og 6. december uden at nå frem til vedtagelsen af en substansresolution. Rådets drøftelser afslørede hurtigt, at de direkte involverede parter, Indien og Pakistan, indtog uforsonlige positioner, og at Sovjetunionen og Kina straks tog parti for henholdsvis Indien og Pakistan. Konfrontationen mellem Kina og Sovjetunionen manifesterede sig ikke blot i deres polemiske indlæg om sagens substans, men også under den proceduredebat, som indledte rådets møder i forbindelse med et sovjetisk forslag om at invitere repræsentanter for Bangladesh til at deltage i rådets drøftelser, et forslag der iøvrigt ikke blev efterkommet.

Allerede på førstedagen fremlagde USA et resolutionsforslag, der opfordrede Indien og Pakistan til at tage alle fornødne skridt til et øjeblikkeligt ophør af fjendtlighederne, opfordrede til øjeblikkelig tilbagetrækning af væbnede styrker til parternes egne territorier, bemyndigede generalsekretæren til efter anmodning fra den indiske eller den pakistanske regering at placere observatører langs den indisk-pakistanske grænse og opfordrede Indiens og Pakistans regeringer samt andre interesserede til at udfolde bestræbelser for at skabe et klima, som kunne føre til flygtningenes frivillige tilbagevenden til Østpakistan.

Det amerikanske forslag blev straks sat til afstemning og forkastet med 11 stemmer for, 2 imod (Sovjetunionen og Polen), medens 2 lande (Frankrig og Storbritannien) afstod.